

no svetište unijela u broj velikih Gospinih prošteništa.¹⁶¹ Glavnu zahvalnost za to dugujemo O. Ivanu Buljanu.

7. O. Honorat Miloš¹⁶²

O. Honorat Miloš rodio se u Kaštel Gomilici 25. I. 1842 od oca Mate i majke Franke Carev. Ujac mu je bio po-božni prizrenski i hvarski biskup O. Fulgencij Carev, Franjevac provincije sv. Jeronima. Dok je ovaj još kao re-dovnik boravio u Zadru i Kopru, s njim je bio dječak Pe-tar, kasniji O. Honorat. Tu je pače obukao na se redov-ničko odijelo na dan Gospe od Začeca, 8. XII. 1861. Bu-dući da nije svršio srednje škole, obukao se kao brat lajik. Ali u mladiću se porodila želja da postane svećenik. Stoga prijeđe u provinciju Presv. Otkupitelja i bi poslan u Sinj, da uz obavljanje samostanskih poslova uči privatno gimna-zijalne predmete. Kako je bio marljiv, dobro je uspio, pa se je pridružio k ostalim gimnazijalcima koji su pohađali sedmi i osmi razred. Položivši sretno ispite, upućen je u novicijat.

Novicijat se tada nalazio u Zaostrogu. U novici-jat je primljen 24. X. 1865 zajedno s drugovima Fra Franom Belamarićem mlađim, Fra Vladimirom Staničićem iz Basta i Fra Rajmundom Rudežom iz Vinjana. Učeteljem novaka bio je O. Pijo Poljak, poznati propovjednik i pisac lije-pih razmišljanja, koja su izašla u Splitu g. 1905 i 1906 u 2 sveska pod naslovom »Put Raja«. Ovlaštenjem provincija-la O. Ante Lulića isti O. Poljak primio je na zavjete našega Fra Honorata i drugove mu 24. X. 1866. Drugi su novaci pošli u novicijat u Visovac 6 dana prije toga, t. j. 18. X. 1866.¹⁶³ Nakon što su oni položili zavjete novicijat je iz Zaostroga vraćen u Visovac, er je zgrada bila dogotovljena.

Bogoslovlje je Fra Honorat učio u Makarskoj. Budući već odmakao u godinama, jednako kao i njegovi drugovi

¹⁶¹ V. gore str. 179 sl.

¹⁶² Pojedine zgode z života O. Honorata Miloša javno su poznate, a i pisac ovih redaka lično ga je poznavao. Druge, kao i nadnevc, nalaze se u njegovim ili službenim spisima u samostanskom i provincijalnom arhivu u Splitu. Neke je zabilježio i O. Bačić, *Nekrolog*, 229.

¹⁶³ Reg. Prov. Šupuk, Affari, interni (Split), 57.